

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

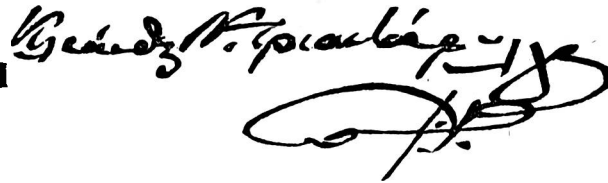
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΥ

Ἐν Ἀθήναις δραχμὰς 10. — Ἐν ταῖς ὑπαρχίαις δραχμὰς 11

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πράγμα χρυσᾷ 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΦΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΘΑ ΠΕΣΗ! ΠΕΦΤΕΙ! ΕΠΕΣΕ!

— Εἰς τὸν κ. Τρικούπην —

Θὰ πέσῃ! πέφτει! ἔπεσε!

Τὸν βλέπετε; Κουνιέται,
Ἀπὸ μιᾶ τρίχα κρέμεται,
Τρεμουλιαστὰ κρατιέται·
Εἶδες ποτέ σου κυνηγὸ
Νὰ ζώνῃ τῆς μασχάλαις
Καὶ νὰ κρεμνιέτ' ἀπὸ ῥηλὴ
Θεόρατῃ κορφῇ,
Νὰ ψάγνῃ ἔτσι κρεμαστὸς
Μέσ' στὰ γκρεμνὰ κουφάλαις,
Γιὰ ναῦρῃ ἀητοφωλιά
Στὰ σύννεφα κρυφῇ;

Ἀξάφνου κράκ! ἀπ' τὸ σχοινί
Τυχαίνει μιὰ καὶ σπάνει
Κάνένα ἔμπολο (*) καὶ νὰ
Ὁ κυνηγὸς τὰ χάνει,
Ἀκόμῃ τὸ σχοινί κρατεῖ
Κρατοῦν κί' οἱ σύντροφοί του
Μὰ ὅσο ποῦ ν' ἀνασυρθῇ
Ἀσπρίζ' ἡ κορυφή του
Νιδ τὸν κατέβασαν κί' εὐθὺς,
Ἀπ' τὴν πολλὴ τρομάρα
Μὲ γέρικῃ, ἀσπρόμαλλῃ
Τὸν ξαναβλέπουν χάρα

Ἡ δὲν προφταίνουν τὸ σχοινί
Νὰ σύρουν, νὰ τὸν σώσουν,
Καὶ τὰ κοράκι' ἀπάνω του
Τὸ γιόμα τους θὰ στρώσουν.

Εἶν' ὁ Τρικούπης κρεμαστὸς
Ψηλὰ στὴν ἐξουσία
Ἀπ' τῆς Βουλῆς του τὸ χοντρὸ
Πολυέμπολο σχοινί
Καὶ νοιώθει, νοιώθει μὲ φριχτὴ
Ῥουσφεταπελπισία
Πῶς τὸ σχοινί τῆς ἄσχημα
Τὸν ἀγεροκουνεῖ.
Κράκ! κράκ! ἀκούει σπάνουνε
Τὰ ἔμπολα! τούτέστι
Οἱ Βουλευταὶ του φεύγουνε
Καὶ τὸν ἀφίνουν σκέττο,
Ῥὰν ἄπισται κί' ἀχάριστοι
Πυλάδαι τὸν Ὀρέστη,
Σὲ τέτοιους φίλους ταίριαζε,
Τρικούπη μου, μουσκέττο! ...

Κράκ! κράκ! μιὰ τρίχα πιὸ κρατᾷ
Τὸν ἔρμο κυνηγὸ
Τοῦ ἐφυγ' ἀπ' τὰ χέρια του
Κί' ἡ ἀετοφωλιά του
Ἄ! τὸν λυποῦμαι τὸ φτωχὸ
Κί' ὁ Ῥαμπαγάς ἐγὼ
Θὰ πέσῃ, πέφτει, ἔπεσε,
Χωρὶς τὸ βασιλεῖα του.

(*) Ἐμπολο λέγει ὁ λαὸς τὰ σχοινάκια ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ πλεκτὸν σχοινί. Ἡ λέξις εἶναι ἑλληνικὴ, ἔμπολον δηλαδὴ.

ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΜΑ

Ἀριθ. 3449

Τὸ

Συμβούλιον τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν

Συγείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Ἰωάν. Ράγκου προέδρου, Ἰω. Μεϊδανοπούλου Ἀνακριτοῦ καὶ Μιλτ. Μελετοπούλου.

Συνελθόν ἐν τῷ πρὸς διάσκεψιν δωματίῳ του τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1888 παρουσία τοῦ τε Εἰσαγγελέως Ἀνδρέου Γαλιᾶτσα καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Κ. Τριανταφύλλου ἵνα σκεφόμενον ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως.

Οἱ Ρόκος Χοϊδᾶς καὶ Κλεάνθης Τριανταφύλλου κάτοικοι Ἀθηνῶν κατηγγέλθησαν ἐπὶ ἐξυβρίσει τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου Κωνσταντίνου διὰ τοῦ τύπου. Ὁ δὲ Σπυρίδων Μάζης κάτοικος ὡσαύτως κατηγγέλθη ἐπὶ ἀποκρύψει φυγοδίκου.

Συνεπεὶ τῶν καταγγελιῶν τούτων διετάχθη καὶ ἐνηργήθη τακτικὴ ἀνάκρισις κατὰ τὴν δίοδον τῆς ὁποίας προεφυλακίσθησαν δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1748 καὶ 1764 ε. ε. ἐντάλματος φυλακίσεως τοῦ ἀνακριτοῦ Ι. Μεϊδανοπούλου οἱ Ρόκος Χοϊδᾶς καὶ Κλεάνθης Τριανταφύλλου, ἐξεδόθη δὲ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀνακριτοῦ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2003 κατασχετήριον κατὰ τοῦ Σπυρίδωνος Μάζης· περαιωθείσης δὲ τῆς ἀνακρίσεως ὁ Εἰσαγγελεὺς ὑποβαλὼν πρὸς τὸ Συμβούλιον τοῦτο τὴν σχηματισθεῖσαν δικογραφίαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2634 ε. ε. ἐγγράφου προτάσεώς του, ἐξέθεσεν ὅτι ὁ Ρόκος Χοϊδᾶς ἐνυπογράφως καὶ ὁ Κλεάνθης Τριανταφύλλου ὡς ὑπεύθυνος συντάκτης τοῦ «Ραμππαγᾶ», ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ἐνταῦθα, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 79 καὶ 80 τῆς 4 καὶ 8 ἑβδόμης ε. ε. φύλλων τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος κυκλοφορησάντων, πρὸς δὲ ὁ δεύτερος τούτων καὶ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 90 τῆς 13 8ῆς ε. ε. φύλλου τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος κυκλοφορήσαντος, ἐξυβρίσαν ἐδυσφήμησαν καὶ ἐχλεύασαν τὸ πρόσωπον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α' καὶ τὸ τῆς Α. Υ' τοῦ διαδόχου τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντίνου, καὶ προέτεινε νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν συστηθησόμενον κακούργιοδικοὶ οἱ Ρόκος Χοϊδᾶς γεννηθεὶς εἰς Πρόνοιαν τοῦ Ναυπλίου καὶ κατοικῶν ἐνταῦθα ἑτῶν 58 δικηγόρος καὶ Κλεάνθης Τριανταφύλλου γεννηθεὶς εἰς Σίφνον καὶ κατοικῶν ἐνταῦθα ἑτῶν 45 δημοσιογράφος, ἀμφότεροι χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπαίτιοι τοῦ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 79 καὶ 80 τῆς 4 καὶ 8 Σεπτεμβρίου ε. ε. 81 τῆς 11 Σεπτεμβρίου ε. ε. φύλλων τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος καὶ κυκλοφορησάσης ὁ «Ραμππαγᾶς» ὁ μὲν πρῶτος διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ὁ δὲ δεύτερος ὡς ὑπεύθυνος συντάκτης δι' ἄρθρων ἐπιγραφομένων «Τὶ βασιλιᾶ θέμε» ὁ «Διάδοχος διπλὸς» «Πατρίς καὶ Στρατὸς» «Ἔρχεται» «Τῷ δουκὶ τοῦ Ἐδιμβούργου Ἀλφρέδῳ» διὰ λέξεων ἐξυβριστικῶν ἥτοι: *δὲν θέμε βασιλιᾶ σὰν κούκλα, ξηνταβελόνη κ.λπ. Μικρὸς μικρὸς ἀμούστακος βαρὰ τῇ Μαρωλάδα, θὰ μοιάσῃ τοῦ μπαμπᾶ του ποῦ κελιπούργια κυνηγᾷ κ.λπ. νὰ δουλεύῃ τῷ μωρῷ Γεωργίῳ Χριστιανῷ, ἀνὰ ἄνδρους προδότες βασιλεῖς, Γεωργίους, Χριστιανοὺς, μωροὶ, ἀνὰ ἄνδρους αἰσχροὶ κερδοσκόποι βασιλεῖς, δοῦκας τῆς Σπάρτης* «θὰ γιορτάσωμε σταλήθεια σὰν θὰ πέσῃ τέτοια πέτρα ἀπὸ τοῦ λαοῦ τὰ στήθια» καὶ πλείστων ἐτέρων ἐξυβριστικωτάτων ἐπίσης λέξεων, πρὸς δὲ ὁ Κλεάνθης Τριανταφύλλου καὶ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 90 τῆς 13 Ὀκτωβρίου ε. ε. φύλλου τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος διὰ τοῦ ποιήματός του ἐπιγραφομένου «ἢ 10 8ῆς τοῦ ἢ τὸ φάντασμα τοῦ Ὀθωνος» διὰ τῶν λέξεων «*γιατὶ ἐγὼ δὲν θάφηναι κανένα στὴν Ἑλλάδα δοῦκα τῆς Σπάρτης ἀξάφνα ἢ κόντε Μαρωλάδα*» ἐξυβρίσαν καὶ ἐχλεύασαν τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Γεώργιον Α' καὶ τὸν Διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνσταντίνον προσπαθήσαντες νὰ διεγείρῳσι μῖσος καὶ περιγρόνησιν κατὰ τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπὶ παραβ. τοῦ

ἄρθρ. 1 τοῦ Νόμου τῆς 27 Ἰουνίου 1850 περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1837 περὶ ἐξυβρίσεως καὶ τύπου νόμου 7, 44 § 1 τοῦ περὶ ἐξυβρίσεως καὶ τύπου Νόμου καὶ 109 τοῦ ποιν. Νόμου.

Νὰ παραμεφθῇ εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον ὁ Σπυρίδων Μάζης κάτοικος ἐνταῦθα ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος ὅτι κατὰ τὴν 9, 10, καὶ 19 Ὀβρίου, ἀνευ συνηθέσεως καὶ χωρὶς ἰδιοτελεῖ σκοπον, ἐδέχθη εἰς τὴν ἐνταῦθα οἰκίαν του καὶ ἀπέκρυψε τὸν Κλεάνθη Τριανταφύλλου, ἐν γνώσει ὧν ὅτι οὗτος κατεδιώκετο δυνάμει ἐντάλματος συλλήψεως τοῦ Ἀνακριτοῦ κ. Μεϊδανοπούλου, καθ' ὅσον ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἀρκοῦσαι προέκυψαν κατ' αὐτοῦ ἐνδείξεις ἐπὶ παραβ. τοῦ ἄρθρου 74 § 1 τοῦ ποιν. Νόμου. Νὰ καταργηθῇ ἡ ἰσχὺς τοῦ κατ' αὐτοῦ ἐκδοθέντος κατασχετηρίου ὑπ' ἀριθ. 2,003 ε. ε. καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ διάρκεια τῆς προφυλακίσεως τοῦ Ρόκου Χοϊδᾶ καὶ Κλεάνθους Τριανταφύλλου μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς κατ' αὐτῶν κατηγορίας.

Ἀχοῦσαν αὐτοῦ καὶ προπορικῶς ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἀναπτύξαντος τὴν προεκτεθείσαν πρότασιν του καὶ ἀποχωρήσαντος.

Ἰδὼν τὴν Δικογραφίαν

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ οἱ ἐν τῇ προεκτεθείσῃ προτάσει τοῦ Εἰσαγγελέως ἐκτιθέμενοι λόγοι εἰσὶν ὀρθοί, νόμιμοι καὶ σύμφωνοι μὲ τὰ ἐκ τῆς ἐνηργηθείσης ἀνακρίσεως προκύψαντα περιστατικά, ὡς τοιοῦτοι δὲ παραδεκτοὶ καθίστανται καὶ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τούτου.

Ἐπειδὴ αἱ πράξεις δι' αἷς παραπεμπτέοι εἰς δίκην εἰσὶν οἱ ἀνωτέρω κατηγορούμενοι προδίδονται καὶ τιμωροῦνται τοῦ μὲν Ρόκου Χοϊδᾶ καὶ Κλεάνθους Τριανταφύλλου ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ νόμου τῆς 27 Ἰουνίου 1850 περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1837 περὶ ἐξυβρίσεως καὶ τύπου νόμου 7, 44 § 1 τοῦ περὶ ἐξυβρίσεως καὶ τύπου Νόμου καὶ 109 τοῦ ποιν. Νόμου, τοῦ δὲ Σπυρίδωνος Μάζης ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 74 § 1 τοῦ ποιν. Νόμου, ὧν τὸ περιεχόμενον συντομίας χάριν παραλείπεται.

Διὰ τὰ ὅσα

Ἰδὼν καὶ τὸ ἄρθρ. 251 § 4 τῆς ποιν. Δικονομίας καὶ 95 τοῦ Συντάγματος.

Παραπέμπει εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν συστηθησόμενου Κακούργοδικεῖου τοὺς κατηγορουμένους Ρόκον Χοϊδᾶ γεννηθέντα εἰς Πρόνοιαν τοῦ Ναυπλίου ἑτῶν 58 δικηγόρον καὶ Κλεάνθη Τριανταφύλλου γεννηθέντα εἰς Σίφνον ἑτῶν 45 δημοσιογράφον προφυλακισμένους κατοίκους Ἀθηνῶν ἀμφοτέρους χριστιανούς καὶ ὀρθοδόξους ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπαίτιοι ὅτι διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 79 καὶ 80 τῆς 4 καὶ 8 ἑβδόμης ε. ε. φύλλων τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης καὶ κυκλοφορησάσης ἐφημερίδος ὁ «Ραμππαγᾶς», ὁ μὲν πρῶτος διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ὁ δὲ δεύτερος ὡς ὑπεύθυνος συντάκτης δι' ἄρθρ. ἐπιγραφομένων «Τὶ βασιλιᾶ θέμε» ὁ «Διάδοχος διπλὸς» «Πατρίς καὶ Στρατὸς» «Ἔρχεται» «Τῷ δουκὶ τοῦ Ἐδιμβούργου Ἀλφρέδῳ» διὰ λέξεων ὑβριστικῶν ἥτοι «*δὲν θέμε βασιλιᾶ σὰν κούκλα ξηνταβελόνη καὶ «μικρὸς μικρὸς ἀμούστακος βαρὰ τὴν Μαρωλάδα θὰ μοιάσῃ τοῦ μπαμπᾶ του ποῦ κελιπούργια κυνηγᾷ κ.λπ. νὰ δουλεύῃ τῷ μωρῷ Γεωργίῳ Χριστιανῷ, ἀνὰ ἄνδρους προδότες βασιλεῖς Γεωργίους Χριστιανοὺς, μωροὶ ἀνὰ ἄνδρους αἰσχροὶ κερδοσκόποι βασιλεῖς δοῦκας τῆς Σπάρτης* «θὰ γιορτάσωμε σταλήθεια σὰν θὰ πέσῃ τέτοια πέτρα ἀπὸ τοῦ λαοῦ τὰ στήθια» καὶ πλείστων ἐτέρων ἐπίσης ἐξυβριστικωτάτων λέξεων, πρὸς δὲ ὁ Κλεάνθης Τριανταφύλλου καὶ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 90 τῆς 13 8ῆς ε. ε. φύλλου τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος διὰ τοῦ ποιήματός του ἐπιγραφομένου «ἢ 10 8ῆς τοῦ ἢ τὸ φάντασμα τοῦ Ὀθωνος» διὰ τῶν λέξεων «*γιατὶ ἐγὼ δὲν θ' ἀφίνα κανένα στὴν Ἑλλάδα δοῦκα τῆς Σπάρτης ἀξάφνα ἢ κόντε Μαρωλάδα κ. λ. π.*» ἐξυβρίσαν καὶ ἐχλεύασαν τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Γεώρ-

γιον Α'. καὶ τὸν διάδοχον τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνσταντίνον, προσπαθήσαντες νὰ διεγείρῃσι μῖσος καὶ περιφρόνησιν κατὰ τοῦ προσώπου αὐτῶν.

Διατάσσει τὴν διάρκειαν τῆς προφυλακίσεως τῶν ἄνω κατηγορουμένων μέχρις ὀριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς κατ' αὐτῶν κατηγορίας.

Παραπέμπει εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν τὸν κατηγορούμενον Σπυρ. Μάζην κάτοικον Ἀθηνῶν ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι κατὰ τὴν 9, 10, καὶ 13ην Σεπτεμβρίου ε. ε. ἄνευ συνεννοήσεως καὶ χωρὶς ἰδιοτελεῖ σκοπὸν ἐδέχθη εἰς τὴν ἐνταῦθα οἰκίαν του καὶ ἀπέκρυψε τὸν Κλεάνθη Τριανταφύλλου ἐν γνώσει ὧν ὅτι οὗτος κατεδίωκετο δυνάμει ἐντάλματος συλλήψεως τοῦ ἀνακριτοῦ Ἰωάν. Μεῖδανοπούλου, καθ' ὅσον ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἀρκοῦσαι προέκυψαν κατ' αὐτοῦ ἐνδείξεις.

Διατάσσει τὴν κατάργησιν τῆς ἐς/ύος τοῦ κατ' αὐτοῦ ἐκδοθέντος ὑπ' ἀριθ. 2003 ε ε κατασχετηρίου ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ Ἰωάν. Μεῖδανοπούλου.

Ἀπεφασίσθη, ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1888.

Οἱ Δικασταὶ

**Ι. Ράγκος, Ι. Μεῖδανόπουλος,
Μ. Μελετόπουλος.**

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

δ ὑπογραμματοῦ

Ἀθηνῶν αὐθημερόν

Κ. Τριανταφύλλου.

Ὁ ὑπογραμματοῦς

Δ. Κωτούλας.

Ἐκιοινοποιήθη ἐν Ἀθήναις τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην (29) 86ρίου 1888.

Ὁ κλητὴρ

Ἰω. Τσαλακόπουλος.

Ο ΔΙΚΑΙΟΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ.

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλη ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ κ. Πεϋτράλ θέλει καταθέσει ἐν τῇ Βουλῇ νομοσχέδιον περὶ φόρου ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων.

Ἡ εἰδησις αὕτη μᾶς ἐνεθουσίασε, διότι δὲν ὑπάρχει φόρος δημοκρατικώτερος, δικαιοτέρος καὶ πλέον προσοδοφόρος τούτου.

Οἱ Ἀγγλοὶ τὸ ἐνόησαν πρὸ πολλοῦ.

Ἐν Ἀγγλίᾳ φορολογεῖται τὸ εἰσόδημα τοῦ πολίτου.

Φορολογεῖται ὁ πλοῦτος.

Ἐν Γαλλίᾳ, ὁ πλοῦτος, μεθ' ὅλην τὴν δημοκρατικὴν ἰσότητα, διέφευγε μέχρι τοῦδε τὰς φορολογικὰς διατάξεις.

Ἡ δύναστο νὰ διαχειρίζεται ἑκατομύρια, χωρὶς νὰ δώσῃς *τεντέσιμο* εἰς τὸ δημόσιον.

Ἐρ' ὧς δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἦτο ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, δημοκρατικώτερα τῆς δημοκρατικῆς Γαλλίας, ὅσω καὶ ἂν ἔχῃ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς μίαν ἀνασσαν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ αὐτοκράτειραν τῆς Ἰνδικῆς.

Ὁ Τρικούπης τί κάθεται; Αὐτὸς ὁ φορομανὴς, ὁ πρεσβεύων ὅτι, διὰ τῶν βαρυτέρων καὶ ἀντιδημοτικωτέρων φόρων, καὶ ὅχι διὰ τῶν οἰκονομιῶν, θὰ γείνῃ ἰσοσκελὴς καὶ θὰ ὀρθοποδῇ ὁ ἑτεροσκελὴς καὶ χωλαίνων χειρότερα τοῦ Φὸν προϋπολογισμὸς, ἔχει εὐρὺ ἀπέναντί του στάδιον φορολογίας, ἂν ἀποφασίσῃ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν (ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ὑφίσταται ἀκόμη ἡ νῦν Βουλὴ δι' αὐτὸν), ἂν, λέγομεν, ἀποφασίσῃ νὰ ὑποβάλλῃ νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος.

Αὐτὸ θὰ ἔσωζε τὸ Ἔθνος.

Αὐτὸ θὰ ἔφερεν ἀφεύκτως τὸ ἰσοζύγιον.

Ἀλλὰ δύναται τις νὰ παραδεχθῇ ὅτι ὁ κ. Τρικούπης θὰ εἶχε τὴν διάθεσιν νὰ χαλάσῃ τόσων χρυσοκανθάρων φίλων του τὴν ἀφορολόγητον μακαριότητα;

Καὶ ὅμως, ἂν τὸ ἀπεράσιζε, θὰ ἀπέκτα τόσων δημοτικότητα! Ὡς καὶ ὁ **Ραμπαγῆς** θὰ τὸν ἐπαλαμοκρότει, θὰ τοῦ ἐσφενδόνιζε μίαν ζητωκραυγὴν, ὅχι παρηγγελμένην, ἐπιβεβλημένην, προπληρωμένην, προεξηλημένην, ξεγελασμένην, καθὼς ζητωκραυγαὶ τινες τῶν ἡμερῶν αὐτῶν.

Ἡ φτωχολογία θὰ τὸν ἡλώγει.

Αἱ ἐργατικαὶ τάξεις θὰ ἐσκίρτων ἐκ χαρᾶς.

Διότι, διὰ τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος, οἱ πολυτάλαντοι ἡμῶν χρεωγραφοπαῖται, οἱ ἔχοντες εἰς μετρητὰ καὶ ὅχι εἰς κτήματα τὴν περιουσίαν των, θὰ ἐχόρταιναν τὸ ἀείποτε πειναλέον Κεντρικὸν Ταμεῖον τόσον ὥστε θὰ ἠδύνατο ὁ Τρικούπης ν' ἀπαλλάξῃ μερικῶν δυσάσπαστων φόρων τὰς ἐργατικὰς τάξεις αἵτινες κατήντησαν αἱ μᾶλλον φορολογούμεναι, ἐνῶ εἶναι αἱ ἥττον κερδιζούσαι.

Αὐτὰ καὶ τὰ μεταλέμε. Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶχε γραφῇ διὰ πολὺ προηγούμενον φύλλον ἄλλ' ἐμνινε ἐξῶ, ἔνεκα πλημμύρας τῆς ὕλης.

Ραμπαγῆς.

ΕΚ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1888.

Ἀγαπητέ μοι «Ραμπαγᾶ» σήμερον γράφω σοι περὶ τῶν τελετῶν τῆς χθὲς, διότι σκότος ἐγένετο ἐν τῷ νῶ τῶν συναδέλφων.

Ἡ τελετὴ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος

— **Μὲ τὰ φασόλια τὴν ἐώρτασαν οἱ Κερκυραῖοι.**

Ἡ χθὲς ἦτο ἡμέρα τελετῶν, ἡ δοξολογιῶν. Σεῖς οἱ πρωτευουσιάνοι θὰ νομίσητε ἴσως ὅτι, ἡμεῖς οἱ πρῶτοι Μανωλαδίται, δηλαδή, ἐκεῖνοι, ὧν ἀφῆρσαν τὰ κτίρια ὅπως τὰ δωρήσωσι τῷ βασιλεῖ ὡς ἀνάκτορα καὶ «son repos», θὰ ἐωρτάσαμεν *splendidement*. Ναί! Τὴν πρωτὰν τῆς χθὲς ἡ μουσικὴ τῆς Φιλαρμονικῆς ἐταιρίας, ἡ ἐταιρεία, περιῆλθε τὴν πόλιν παιανίζουσα καὶ ἀναγγέλλουσα τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας, καὶ ἐξυπνίζουσα τοὺς ὡς ἐμὲ κακονοκτίσαντας. Ἐξῆλθον τῆς οἰκίας μου καὶ περιφερόμενος εἶδον ἅπαντα τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα, καφεῖα, κουρεῖα κλπ. ἡμίλειστα ὡς ἐν ἡμέρᾳ πένθους. Τί συνέβαινε; — Διαταγὴ τῆς **τε Νομαρχίας καὶ ἀστυνομίας** ἀπηγόρευσε νὰ μένωσιν δλάνοικτα. Οἱ ἐξεληθόντες ἵνα *κάμωσι τὴν σπέζα τωρ* ἠγόραζον **φασόλια**, διότι, χάριν τῶν ἐορτῶν (!) τὸ κρέας καὶ τὰ λοιπὰ τρόφιμα ἦσαν ὑπερτιμημένα. Ἀλλὰ φασόλια! θὰ εἶπης, ἠγόραζον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὧφειλον νὰ πορισθῶσι τὰ ἐκλεκτότερα τῶν **βρωμάτων**; — Φασόλια, ναί, διότι, ἔνεκα τῆς σήμερον μεμολυσμένης ἀτμοσφαιρας μας, οἱ πλείστοι αἰσθάνονται κοιλιᾶκούς πόνους καὶ ἐπρομηθεύθησαν εὐκολία βρώματα.

Κύριε ἐλέησον—Ζητωκραυγαὶ ἐνὸς μόνον παπᾶ, καὶ τοῦ Νομάρχου.

Περὶ τὴν 11 π. μ. συνῆλθον ἐν τῷ τοῦ παλαιοῦ φρουρίου ναῶ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἱερεῖς, πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἄρχαι, πρόξενοι, ἡ κυρία τῆς τιμῆς τῆς ἐνταῦθα διαμενουσῆς αὐτοκρατείας Αὐγούστας, *δλος ὁ στρατὸς (!)* ἐκτὸς τῶν φρουρῶν, εἰκοσι χωροφύλακες καὶ τὸ πλῆθος τῶν... καὶ περιέργων παντὸς φύλου, καὶ ἤρξατο τελουμένη δοξολογία ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροημερεύσεως κτλ. καὶ ἐτέρας *εἰκοσιπενταετηρεῖως* τοῦ βασιλέως... «Κύριε ἐλέησον», τρίς, καὶ ὑπὲρ *παγίως* τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας... «Κύριε, ἐλέησον», ἐπίσης. Τὴν δοξολογίαν διεδέχθησαν βροντώδεις ζητωκραυγαὶ **ἐνὸς παπᾶ καὶ ἐτέρου τινός**, ὅστις, ἐξ ὅσων κατώρθωσα νὰ μάθω, διότι δὲν ἠδυνήθην νὰ διακρίνω τὸν ἁγγλικὴς προφορᾶς ἦχον τῆς ρωνῆς του, ἦτο ὁ νομάρχης. Καὶ ταῦτα διεδέχθησαν οἱ συνήθεις κατὰ βασιλικὰς ἐορτὰς πυροβολισμοὶ καὶ ἀπῆρχετο ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐπανῆλθε μεγαλοπαρασκευάτικη νηνεμία.

**Τοῦ Μπένση ἡ οἰκία σκοτεινὴ — Μάγκες μὲ
βεγγαλικά φωτὰ κλπ. — Τοῦ Καρνάβαλου
αἱ ἑορταὶ καλλίτεραι.**

Ἀπὸ τῆς 5 μ. μ. ἄχρι τῆς 7 μ. μ. ὥρας ἡ Μουσικὴ τῆς Φιλαρμονικῆς τοποθετηθεῖσα ἐπὶ τῆς *ισραηλιτικῆς ἐξέδρας*, διεσκέδασε τοὺς φιλομούσους ἐν μέσῳ τῆς ἀπλέτου (!) φωταψίας. Ἀπλετος φωταψία! Δηλαδή, ἠνάφθησαν, ὡς συνήθως ἀνάπτονται, οἱ φανοὶ τῆς ἄνω Σπιανάδας, οἱ ἐν ταῖς στοαῖς τρυπητοὶ σωλῆνες τοῦ ἀεριόφωτος καὶ οἱ εἰς ἐπταλύχονους μετατραπέντες φανοὶ τῆς παρὰ τὰς στοὰς ὁδοῦ, ἐν ᾗ ἐσουλατσαρίζε καὶ ἐφογουράριζεν ὁ ἀστυνόμος φέρων τὴν παμπάλαιαν ρεδιγκότα του καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν μᾶλλον ἐνδεδυμένων ἀστυνομικῶν κλητῆρων. Ἐφωταγωγῆθησαν τὰ δημόσια καταστήματα καὶ αἱ οἰκίαι ὑπαλλήλων τινῶν, ἐν αἷς διέπρεπε... ἐπὶ σκότει ἡ τοῦ κ. Μπένση. (Τὸν συγχαίρομεθ). Ἡ πρὸς τὴν ὁδὸν «*calle dell' acqua*» πλευρά τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου ἐφωταγωγῆθη διὰ ποικιλοχρόνου κανδήλων, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁσίων διεκρίνετο ἐν Γ ἐπὶ μελαίνης βάσεως ἐστεφανωμένον διὰ τῶν ἀφθόνων ἐν τῇ ἐποχῇ ταύτῃ ἀνθέων *Ottobriani*. Ὅποιος οἰωνός!... Τὸ Γ ἐπὶ μέλανος!... Θεὸς φυλάξοι. — Μόλις ἡ Μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν ἑθνικὸν ὕμνον (ὅποια παρωδία!) ἀστυνομικοὶ τινες κλητῆρες, βεγγαλικά φωτὰ φέροντες ἄλλ' ἐσβεσμένα, *ἐρρίχθησαν* εἰς ἀναζήτησιν μαγικῶν, καὶ εὗρον περὶ τοὺς δώδεκα, εἰς οὓς παρέδωκαν ἀνὰ ἓνα βεγγαλικὸν καὶ εἰς οὓς ἀφοῦ τοὺς ἐτοποθέτησαν γύρωθεν τῆς ἄνω Σπιανάδας, διέταξαν τὸ πᾶρ! Ἡνάφθησαν τὰ βεγγαλικά καὶ ἕκαστος διέκρινε τοὺς ρακενδύτους ἐορτάζοντας καὶ βεγγαλοφοροῦντας μάγκες. — Ἐλησμένον παρ' ὀλίγον νὰ σοὶ γράψω καὶ περὶ ἐντυπώσεών μου τινῶν. — Καθ' ἣν στιγμὴν παρετήρουν τοὺς ἀνημμένους ἐπταλύχονους ἀνεμνήσθη τῆς Ἐπταλόφου, ἄλλ' ὦ! τοῦ θαύματος! ἐσβέσθησαν αἶφνης καὶ μοὶ ἀνέμνησαν τὰ ἐπτά θανάσιμα ἁμαρτήματα... Ἡ εὐχὴ τοῦ Μακράκη καὶ τῆς ἱερᾶς συνόδου μας, καὶ πάντων τῶν ρασοφόρων νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ τοιούτων ἀπαισιῶν οἰωνῶν! — Ταῦτα περὶ τελετῆς καὶ φωταψιῶν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ σιωπήσω ὅτι ὁ Καρνάβαλος κατὰ τὰς παρελθούσας Ἀπόκριας ἠξιώθη βασιλικωτέρων τιμῶν καὶ ἐορτῶν, καὶ φωταψιῶν.

**Ἰδρωμένος καὶ Ἡπειρώται, μὴ προσελθόντες
εἰς τὴν τελετὴν.**

Ὁ κ. Ἰδρωμένος, πρόεδρος τῶν ἐνταῦθα ἐφετῶν, ἐκ Πάργας καταγόμενος, καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ πρὸ αἰῶνος ἀποκατεστημένης ἐνταῦθα, προσεκάλει ἐγγράφως τοὺς ἐνταῦθα *παριπιδημούντας* Ἡπειρώτας, ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τὴν διὰ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τελετὴν. Τὴν πρόσκλησιν τοῦ ταύτην ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀποκατεστημένους ἐνταῦθα καὶ ἐκ Πάργας καταγόμενους, καὶ ἐνταῦθα γεννηθέντας καὶ χαίρομένους τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλλήνου πολίτου, μεταξὺ δὲ τῶν *παριπιδημούντων* συγκατέλεγεν ἑαυτὸν καὶ τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον κ. Μ. Ἰδρωμένον. Λαμπρὰς ἔχει γνώσεις περὶ *παριπιδημούντων* ἐξ ὅλων δὲ τῶν, κατὰ κ. πρόεδρον τῶν ἐφετῶν *παριπιδημούντων* προσῆλθον εἰς τὴν τελετὴν οὗτος καὶ ὁ **δημαρχικὸς πάρεδρος**.

Διὰ τοῦ προσεχοῦς περὶ *σημασιῶν* καὶ ἄλλων.

Δημοκράτης

Ο ΡΑΜΠΑΓΑΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Τὸ φρόνημα τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἐκ Πατρῶν 26 Ὀκτωβρίου 1888.

Ἀδελφε Ῥαμπαγᾶ

Συνδυάζων τὸ ἐν τῇ Γεννηθῆτῳ φῶς τοῦ φύλλου σας τῆς Δευτέρας φερόμενον ἐπιχειρήμα τῶν αὐλικῶν ὅτι αἱ ἡμέραι τῶν ἐορτῶν εἶναι ἡμέραι ἀγαλλιᾶσεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὰ ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ περὶ τοῦ ἄλλο-προσάλλου Φιλήμονος καὶ πλαστογραφῆσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ φρονήματος ὑπὸ τοῦ ἐξωνημένου ὑπουργικοῦ τύπου ρίπτω εἰκὴ ἐπὶ τοῦ χάρτου τὰς σκέψεις μου.

Δὲν εἶναι ἡμέραι ἀγαλλιᾶσεως δι' ἓνα λαὸν ἐκεῖναι καθ' ἃς αἱ φυλακαὶ δὲν ἔχουσι πλέον χώρον διὰ τοὺς ὀφειλῆτας τοῦ δημοσίου ὅτι-ινες θνήσκουσιν ἐν αὐταῖς τῆς πείνης διὰ χρέη ὁ δρχιμῶν οὐδὲ δύναται ὁ λαὸς νὰ ἐξηγήσῃ τὰς ἀκόπως δαπάνας ἐκατοστῶν χιλιάδων ἐν τῇ φοβερᾷ αὐτοῦ πενίᾳ. Δὲν εἶναι ἡμέραι ἀγαλλιᾶσεως αἱ ἡν μέραι αὗται τῆς ἐθνικῆς ταπεινώσεως ὅτε οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως πᾶσχοσι τὰ πάνδεινα καὶ τὸ ἔθνος ὀλόκληρον κολαφίζεται ὑφ' ἐνὸς Κεμάλ τῆς δορυφόρου τῶν Τούρκων κυβερνήσεως μας σιγῆς. Δὲν εἶναι ἡμέραι ἀγαλλιᾶσεως αἱ ἡμέραι καθ' ἃς ὁ στρατὸς ἐφ' οὗ ἡ πατρίς στηρίζεται τὰς ἐλλείδας τῆς μετεβλήθη ὑπὸ φαύλης καὶ ἀντεθνικῆς κυβερνήσεως εἰς ὁμίον διαδηλωτικῶν λαμπαδηφορούντων ὡς ἐὰν τὰ καθήκοντά του ᾔταν τὸ νὰ προσφέρει εἰς τὸν τελοῦντα τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τοῦ βασιλέα, θυμίσματα. Καὶ ποῖαν εἰκοσιπενταετηρίδα ἐτέλει; Διὰ τίνων κατορθωμάτων ἐκλείσθη αὕτη καὶ ἐγένετο τόσος δι' αὐτὴν θόρυβος καὶ ἐξωδούθη ἀφειδῶς τὸ πολῦτιμον τοῦ λαοῦ χρήμα; Μὴ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐνδοξα ἔργα τῆς διαρρέουσας εἰκοσιπενταετῆς ὀνομάζουσι τὰ ἔργα τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ τῆς ἀρπαγῆς τῆς Μανωλάδας καὶ τὸν σφαγισμὸν τῆς Κρήτης; μὴ τὴν βασιλικὴν πρὸς πᾶν ἐθνικὸν ἀδιαφορίαν; μὴ τὸν ἐμπορικὸν βίον τοῦ ἀνευθύνου ἡμῶν ἀρχόντος; Πῶς ἐξηγεῖται ὁ προχθεσινὸς τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν στρατὸν τὸν λαμπαδηφοροῦντα λόγος ὑπερασπιστῆς τῆς Πατρίδος. Πῶς ἀντιμεψεν αὐτὸς τὸς κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1886 ὑπερασπιστὰς τῆς Πατρίδος, καὶ μεταχειρίζεται ἤδη τὴν φράσιν αὐτὴν; Ἐθεώρησεν ἐπαρκῆ ἀμοιβὴν τὴν διαταγὴν ἣν ἔδωκε νὰ δοθῶσι χρήματα εἰς τοὺς νοσηλευομένους τότε γενναίους στρατιώτας μας ὅτι-ινες καλῶς ποιοῦντες τ' ἀπέββαν καὶ φρονεῖ ὅτι ὁ λαὸς ἐλησμένης τὴν πρὸς τὸν ἀείνωνστον Πετροπουλάκη διαγωγὴν αὐτοῦ καὶ τῆς κυβερνήσεώς του; Ὁ λαὸς σιγᾷ ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ, ὑπομένει ἤδη ἀλλὰ θὰ δείξῃ ἐν καιρῷ ὅτι γνωρίζει ν' ἀνταμειβῇ κατὰ τὰς πράξεις του ἕκαστον. Μὴ πλανῶνται νομίζοντες ὅτι ἀγάλλεται ὁ λαός; (δὲν ὁμιλῶ περὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἀλλὰ περὶ τοῦ τῶν Ἐπαρχιῶν) τὰ παθήματά του ὑπερέβησαν τὰ ὅρια καὶ οἱ ἐπαχθεῖς φόροι ἀπογομύναντες αὐτὸν ἀπέσβεσαν τὸ τέλος τὴν ἀγαλλίαν ἣν θὰ ᾔσθάνετο βέβαια ἐν ἄλλῃ ἤτῳ ἡ βασιλεῖα ἥς τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα ἐτελέσαμεν καὶ δι' ἄλλων ἔργων ἐσημειοῦτο τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα ὅπερ ὑπ' αὐτὴν διήνυσεν τὸ ἔθνος. Δὲν εἶναι ἡμέραι ἀγαλλιᾶσεως ἀλλ' αἰσχρὸς ἐκεῖναι καθ' ἃς ὑπόδικος ἐπὶ ἀτιμωτικῷ ἐγκλήματι, φίλος ὁμως καὶ προστατευόμενος τῆς κυβερνήσεως φταίρας, μεταδίνει εἰς τὴν τελετὴν μὲ πλῆθον παρασῆμων ἐπὶ τοῦ τεθήβους, καὶ εἰτα ὅπως συγχαρῇ τὸν βασιλέα.

Δὲν δύναται νὰ κληθῶσιν ἡμέραι ἀγαλλιᾶσεως αἱ ἡμέραι αὗται τῶν συμφορῶν διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ὁ δῆμαρχός σας μεταλλάξας φρόνημα ἔρπει πρὸ τῶν ποδῶν τῆς αὐλῆς καὶ χαμερπῶς κολακεύει αὐτήν.

Ἐπείρωτο λοιπὸν ὅλη ἐκείνη ἡ λατρεία τοῦ Φιλήμονος πρὸς τὴν ἀρχαιότητα. ὁλος ὁ πρὸς αὐτὴν θαυμασμός, αἱ καθημεριναὶ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἐπισκέψεις καὶ αἱ πρὸς τὰς σκιὰς τῶν προγόνων ἐπικλήσεις νὰ καταλήξωσιν εἰς ἀποκοπὴν μαρμάρων ἐκ τῶν σιπῶν τῆς ἀρχαιότητος μνημεῖον, ὅπως ἐπ' αὐτῶν γραχθῇ τὸ μνημ. βασιλικὸν γέματος καὶ τεθῇ ἐπ' αὐτῶν ἡ προτομὴ Γεωργίου τοῦ Α'. Ἐπείρωτο ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀνακηρύσσοντος, τὸν Παρθενῶνα ὑπατοῦ τῆς ἀνθρωπίνης, ὁ ἀνοίας καλλιτέχνημα καὶ προσκύνημα τῶν ἐθνῶν, νὰ διαπραχθῇ τὸ ἀνοσιούργημα τοῦτο καὶ ἡ δεινὴ αὕτη πρὸς τοὺς δημοκρατικούς δημιουργοὺς τοῦ Παρθενῶνος ὕβρις; ἐπείρωτο ὑπ' αὐτοῦ τούτου νὰ ἐξιμνηθῇ ὡς εὐτυχὲς συμβάν τὸ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως γεῦμα, καὶ ὡς κατὰ τὴν πρὸς τὰς σκιὰς τῶν προγόνων ἡ προσέλευσις τῶν ξενηκομένων δουκῶν καὶ πριγκιπῶν; Καὶ δὲν ἔπρεσαν αὐτὰ τὰ μάρμαρα νὰ συντρίψωσι τὸν ὕβριστὴν καὶ κλείσωσι διὰ παντός τὰ βλάστημα αὐτοῦ χεῖλη; Καὶ ἔσχε τὸ θράσος, ὁ φρενόπληκτος αὐτὸς ἐνῷ ὕβριζει τοὺς Βενετούς διὰ τὴν ἀκούσιον τοῦ Παρθενῶνος καταστροφὴν νὰ ἐπιτελέσῃ δεινοτέρα κατ' αὐτοῦ ὕβριν μεταβάλλων τ' ἀθάνατα μάρμαρα εἰς καταλόγους φαγητῶν, καὶ θέτων ἐπ' αὐτῶν βασιλικάς προτομάς;

Πόσος ἄρα παρήλαε χρόνος ἀφ' οὗτοῦ ἔγραφε τὰ παρὰ σύμπαντος τοῦ ἔθνους ἐπικροτούμενα φλογερὰ περὶ βασιλείας ἄρθρα τοῦ καὶ ἐξεφώνει τὰς πυλῶδες περὶ αὐτῆς ἀγορεύσεις τοῦ ἐν αἷς τὴν ἡθιλε δρῶσαν καὶ οὐχὶ ἀδρανῶσαν, ἐθνικὴν καὶ οὐχὶ ἐμπρευομένην, μαχέτριαν καὶ οὐχὶ συλλέγουσαν τὸ ἱερὸν τοῦ λαοῦ χρήμα καὶ πλουτοῦσαν διὰ τῆς ἀρπαγῆς τῆς Μανωλάδας; Ποῖα ἀλλαγὴ ἐτελέσθη κατὰ τὸ βραχὺ ἐνὸς ἔτους διάστημα εἰς τοὺς τρόπους τῆς βασιλείας καὶ εἰς τὰς πρὸς τὸ ἔθνος σχέσεις τῆς καὶ ὁ Φιλήμων μετεβλήθη εἰς χαμερπὴ αὐλοκόλακα ἀπὸ εὐθαρσούς, δημοσιογράφου; Δὲν ἐσωφρονίσθη καὶ ἀπὸ τοῦ δοθέντος παρὰ τὸν συντεχνιῶν μάθημα;

Οὐχὶ οὐδ' ἡχαίρεια τοῦ Φιλήμονος, οὐδ' αἱ προσπάθειαι τῆς κυβερνήσεως γεννῶσιν ἐνθουσιασμὸν ἀλλ' ἀποτροπιασμὸν μόνον. Οὐδὲ καθίσταται πιστευτὸς ὁ ἐξωνημένος τύπος ὁμιλῶν περὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀνυπάρκτου καὶ ἐν αὐτῇ ἡ κυβερνήσις διὰ τῶν λαμπαδηφοριῶν τοῦ στρατοῦ τῶν ἀναγκαστικῶν διαψεύδει. Ὅσα δὲ καὶ ἂν γράψουν περὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὁ λαὸς ὁ μὴ ἐνθουσιασθεὶς θέλει τοὺς περιφρονῇ ὅπως τὸς πρέπει.

Πατριεὺς.